

Drugi zarzut dotyczy naruszenia art. 85 regulaminu pracowniczego w związku z tym, że KR uznał, iż brak podstawy prawnej dla dokonywania przelewów był na tyle oczywisty, że skarżący był tego świadomy względnie, biorąc pod uwagę, że jest z wykształcenia prawnikiem, powinien być tego świadomy. W tej kwestii skarżący uważa, że: i) w świetle wniosków końcowych dyrektorów administracji, umowa oszczędnościowa, którą zawarł, wydawała się być zgodna z pojęciem umowy oszczędnościowej w rozumieniu uregulowania wspólnego; ii) przekroczenie przez niego górnego pułapu wpłat wydawało się być zgodne z tym uregulowaniem; iii) w wyniku kontroli przeprowadzonych w grudniu 2003 r. i grudniu 2004 r. jego akta wydawały się być kompletne i prawidłowo prowadzone; iv) w związku z tym, że miał ograniczony dostęp do własnych akt osobowych nie był w stanie zapoznać się z dokumentami niezbędnymi dla dokonania oceny zgodności przelewów z prawem.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2007 r. — Martin Bermejo przeciwko Komisji

(Sprawa F-60/07)

(2007/C 199/100)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Joaquin Martin Bermejo (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J. N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- ustalenie niezgodności z prawem decyzji Komisji z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie przyjęcia nowych ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego oraz, o ile to konieczne, niezgodności z prawem tych przepisów regulaminu pracowniczego;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 września 2006 r. w zakresie, w jakim dokonuje ona wyliczenia uwzględnienia uprawnień emerytalnych przeniesionych przez skarżącego do wspólnotowego systemu emerytalnego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący powołuje się na niezgodność z prawem ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego dotyczących przenoszenia uprawnień emerytalnych⁽¹⁾ ponieważ zasada określona w art. 7 ust. 3 tych przepisów narusza jego zdaniem rozporządzenie Rady (WE)

nr 1103/97 z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących wprowadzenia euro⁽²⁾, a także zasadę równości traktowania, których wykładni dokonał Sąd do spraw Służby Publicznej w swym wyroku z dnia 14 listopada 2006 r. w sprawie Chatziioannidou przeciwko Komisji (F-100/05, dotychczas nieopublikowany w Zbiorze).

⁽¹⁾ Informations administratives nr 60-2004 z dnia 9 czerwca 2004 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 162, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2007 r. — Bauch przeciwko Komisji

(Sprawa F-61/07)

(2007/C 199/101)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Gerard Bauch (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: W. Uhlmann, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- zobowiązanie pozwanego do zmiany zaświadczenia z dnia 12 marca 2003 r., ewentualnie o wydanie skarżącemu potwierdzenia, że wypłacona skarżącemu kwota nie stanowi odprawy wypłaconej tytułem zwrotu uprawnień emerytalnych lub tytułem świadczeń emerytalnych lub ekwiwalentu świadczenia emerytalnego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący zatrudniony był w Komisji Wspólnot Europejskich jako pracownik tymczasowy. Na ten czas uzyskał bezpłatny urlop na stanowisku urzędnika w federalnym ministerstwie gospodarki. Ministerstwo obniżyło emeryturę skarżącego z powodu kumulacji świadczeń zabezpieczenia społecznego ze świadczeniami z międzynarodowego lub ponadnarodowego zatrudnienia, jako że Komisja Wspólnot Europejskich wydała skarżącemu zaświadczenie w sprawie wypłaty odprawy tytułem zwrotu uprawnień emerytalnych.

Skarżący zarzuca, że zaświadczenie Komisji jest wadliwe ponieważ pracownicy tymczasowi nie mogą nabyć uprawnień emerytalnych z uwagi na krótki okres służby (art. 77-84 regulaminu pracowniczego) i tym samym skarżącemu zwrócono tylko potrącone składki na ubezpieczenie emerytalne.